

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Den debat, der har været ført hidtil, har forekommet mig noget stereotyp, så jeg synes, den har været lidt plat at gå ind i, men lad mig svare på det: Nej, der er forskel i mænds og kvinders betingelser på arbejdsmarkedet.

Det, der er til stede her, det er en vilje til at modvirke de forskelle. Man ønsker altså at tilvejebringe nogle objektive betingelser, der gør, at man på trods af de forskelle kan opnå den samme økonomiske indtjening ved sin arbejdsindsats.

Grunden til, at mange her i salen ønsker at tilvejebringe det, er, at man synes, at det ikke er hensigtsmæssigt, det er ikke fornuftigt, det er ikke demokratisk - der er mange andre ting, det ikke er - at mænd og kvinder har forskellig løn, på trods af at de har forskellige vilkår, forskellige betingelser på arbejdsmarkedet.

Det er vi altså i gang med. Det er en overordnet samfundsmæssig debat om, hvad vi som samfund ønsker at etablere som hensigtsmæssigt. Det er det, der ligger i den her debat. Det er ikke et spørgsmål om nedvurdering af kønnet eller noget som helst andet.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Jamen fru Jette Gottlieb, det må da være en nedvurdering af kvindекønnet, når man mener, at kvinderne skal have særbehandling og skal hjælpes fra Folketingets side med lovinitiativer og på anden måde til at få samme aflønning som mænd. Jeg forstår det ikke, og jeg tror heller ikke, der er nogen forskel.

Jeg tror, at min sekretær gennem 2½ år her i Folketinget indtil for nylig var den medlemssekretær, der fik mest i løn, og det havde ikke noget at gøre med, om det var en kvinde eller en mand, det var, fordi hun var knaldedygtig. De sekretærer, som nu skal afløse hende, og som er mænd, kan komme op på samme løn, hvis de er lige så gode. Sådan er indstillingen da i dag.

Jeg aner ikke, hvad det er for en snak, der kører. Den har ikke en fløjtende pind med virkeligheden at gøre. Vil fru Jette Gottlieb ikke erkende det? Og så erkende, at der ikke er brug for særforanstaltninger for det ene køn i forhold til det andet. Vi har fået ligestilling for længe siden.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Ja, der er jo mulighed for at stå her på talerstolen og benægte virkelighedens forhold, og det gør hr. Frank Dahlgaard med flid.

Jo, der er forskel. Det, jeg taler om, er, at vi herfra - fordi vi samfundsmæssigt ønsker en anden situation - etablerer nogle forhold, der gør, at man har mulighed for at få lige løn på samme arbejdsplads.

Hr. Frank Dahlgaard kom selv tidligere i dag med et eksempel, hvor han fortalte, hvor meget vanskeligere det var for en kvinde at oppebære den samme løn som de mandlige kolleger. Arbejdsgiveren ville nemlig ikke ansætte sådan én en anden gang, fordi den pågældende var i den situation, at hun som gravid var væk fra arbejdspladsen et stykke tid.

Nå: Det, vi prøver, er at tale om, hvordan man kompenserer for den forskel, som vi ikke ønsker skal sætte sig igennem i lønforskelle. Det, vi taler om her, og det tror jeg hele det samlede Ting taler om - bortset fra hr. Frank Dahlgaard - er, hvordan man etablerer nogle betingelser, hvor man samfundsmæssigt beslutter sig for at sætte nogle andre forhold igennem end dem, som er ved den almindelige udbud/efterspørgselsfaktor på arbejdsmarkedet.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Nu begynder debatten jo at blive interessant, når vi kommer ind til sagens kerne. Jeg tror bestemt ikke, at det er et enigt flertal i Folketinget, bortset fra mig, som mener ligesom fru Jette Gottlieb.

Jeg tror, hele den borgerlige del af Folketinget går ind for markedskræfterne og finder, at det er fornuftigt, og når fru Jette Gottlieb selv erkender, at mit eksempel er interessant med arbejdsgiveren, der sagde, ja, vi har en mand og en kvinde, de er lige kvalificerede. Jeg synes, vi skal have nogle kvinder ind på denne her arbejdsplads, så jeg tager den kvindelige ingeniør.

Hun bliver så gravid. Har problemer med det. Barnet er sygt osv., hun er utrolig meget fraværende fra arbejdspladsen og kan ikke erstattes, fordi det kræver et halvt eller et helt års indlæring, før man bliver selvkørende på den lille arbejdsplads, det var. Arbejdsgiveren måtte arbejde weekender og aften, og selvfølgelig siger han: Jeg gør det aldrig mere!

Vil fru Jette Gottlieb kompensere for det med kunstige særregler? Vil fru Jette Gottlieb eventu-